

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Trekstation. — De voortzetting van »Trekstation Noordwijk a/Zee« begint om verschillende redenen niet vóór herfst 1920. (Op Rottum of elders). De waarnemingen, vorig jaar verricht, staan er intussen voor in, dat in Noordwijk bij eenig volhouden met goed gevolg gewerkt worden kan. Bovendien zijn tegen het volgend jaar voor het toekomstig Trekstation *goed onderlegde, accurate waarnemers* nodig. Daar wijzelf vóór 1920 zeker niet vrij zijn, zal er van waarnemen door ons niet veel komen en nu zouden we het zeer op prijs stellen indien enige verder gevorderde waarnemers er toe konden besluiten, hier elk enige tijd (lieft enige weken) te komen werken op eigen gelegenheid en kosten. Wij kunnen desgewenst als bemiddelaars optreden, zodat hier komende waarnemers al of niet samentreffen met soortgenoten en we moeten ons al zeer vergissen, indien er niet enkele goede waarnemers zullen blijken te zijn, die op ons plan willen ingaan.

Vóór alles zijn enthousiasme en volharding vereist met zich schikken in omstandigheden, doch ook dit, vrouwen we, zal te vinden zijn.

Het is misschien goed, er hier nog even op te wijzen dat de trek der *steltlopers en kleine zangers* op het ogenblik in volle gang is en die duurt heel September door.

En daar juist deze maanden tot nog toe het sterkst genegeerd zijn, raden we aan niet enkel October te kiezen met zijn machtige ogenblikken, doch *vooral September*.

Voor winterwaarnemingen betreffende zeevogels is het hele Noordzeestrand geschikt en plaatsen als IJmuiden en Scheveningen leveren stellig meer op dan Noordwijk.

Wellicht ontmoeten we bovenbedoelde waarnemers dus in een vrij uurtje aan ons strand of aan de wellen bij Pruiken Duin.

G. A. BROUWER.
JAN VERWEIJ.

Taktiek van vogelwaarneming. — Aanvankelijk waren we niet van plan, iets ruchtbaar te maken over het broeden van grielen op de terreinen der Amsterdamsche Waterleiding, omdat we meenden de grielen zelf het meest te dienen, door over het voorkomen en broeden van dezen vogel vooralsnog te zwijgen. Nu de heer Kalff ons echter in »De Levende Natuur« van 1 Juli j.l. beticht van handelingen, welke niet door den beugel kunnen, voelen we ons gedrongen op genoemd stukje terug te komen.

Waarschijnlijk door een jachtopziener verkeerd ingelicht, lanceert de heer K. eenige beschuldigingen, welke kant noch wal raken.

Indien hij *persoonlijk* getuige was geweest van onze handelingen, zou hij zich wel gewacht hebben bedoelde mededeelingen te plaatsen.

Bovendien is de beschuldiging van »onvoorzichtigheid« zóó ongerijmd, dat wij daar alleen op willen antwoorden, dat de heer K. waarschijnlijk nog nooit in de gelegenheid is geweest een waarnemer te zien »werken«, die reeds een 10- tot 15-jarige praktijk achter den rug heeft. De theatrale zinsnede: »en vandaag waren de eieren van het 2e nest ook koud« zouden doen vermoeden, dat ook dit nest zou zijn verlaten.

Indien hij zich de moeite had getroost zijne waarnemingen niet tot één dag te beperken, zou hij hebben moeten weten, dat bedoelde eieren uitgekomen en de jongen grootgebracht zijn en tevens zou hij dan hebben gezien, dat voetsporen in één, hoogstens twee dagen totaal zijn uitgewischt door regen, wind en dergelijke. (Soms reeds na een paar uur.) Trouwens, wij waren niet de eenige personen, die deze griellenesten hebben bezocht, doch, voor zoover ons bekend, wisten nog minstens acht personen de beide grielen.

De heer K. zegt verder: »Rondom één van de nesten is de bodem overal omgewoeld en »betreden door natuur-onderzoekers-voeten, zoodat de arme Griel moet broeden temidden van »een soort woestenij, terwijl hij voortdurend van zijn eieren afgejaagd wordt, en altijd iemand »in de buurt ziet«. Wat bedoelt de heer K. met het woord »woestenij«? Toch zeker niet een duinbodem met voetsporen? ¹⁾

De bewering als zou de griel voortdurend door ons van z'n eieren gejaagd worden en altijd iemand in de buurt zien, is geheel onjuist. We observeerden *nooit* korter dan 12 uur (aan één stuk), zoodat de vogel alleen bij het opzetten en wegnemen van ons schuiltentje van z'n eieren werd gejaagd. Na een half uur (soms iets langer of korter) zat de vogel reeds rustig en kalm op z'n eieren, iets wat een griel niet doet wanneer hij iemand in de buurt ziet of hoort. We zijn dan ook in de meening, dat de broedende vogel ons *nooit* zag en zich volkomen veilig waande. Meermalen zagen we dat de vogel urenlang op z'n eieren sliep.

¹⁾ De voetsporen, welke we noodzakelijkerwijs maakten, wisten we altijd zorgvuldig uit met behulp van een tak.